

Col·laboradors d'aquest número

Marcellí Antúnez Roca

Marcellí Antúnez Roca (Moià, 1959) és internacionalment conegut per les seves performances mecatròniques i per les seves instal·lacions robòtiques. Els seus treballs s'han presentat a nombrosos festivals, galeries, museus i teatres d'arreu del món. Des dels anys vuitanta el treball d'Antúnez Roca s'ha caracteritzat per la preocupació de la condició humana, del com i el perquè els desitjos i les emocions dels homes. Primer des de la performance tribal del col·lectiu La Fura dels Baus, com a fundador del col·lectiu amb el que formà part com a coordinador artístic, músic i actuant des de 1979 fins 1989, i des dels anys noranta en solitari. Aquesta preocupació s'ha anat traslladant progressivament cap a obres que proposen sistemes complexos i que sovint es converteixen en híbrids sense categoria que donen a l'obra d'aquest artista una renovada cosmogonia, càlida, crua i irònica, sobre temes tan clàssics com l'afecte, la identitat, l'escatologia, o la mort. Elements que prenen en la seva obra una dimensió irònica i humana que provoquen una espontània reacció de l'espectador.
www.marceliantunez.com

Raimon Àvila

Barcelona, 1962. És llicenciat en dansa contemporània per l'Institut del Teatre de Barcelona. El 1983 completa els seus estudis a l'escola Mudra, de Maurice Béjart, a Brussel·les i, novament a Barcelona, actua en diversos espectacles. Des de 1988 imparteix classes de tècniques de coneixement corporal a l'Escola Superior d'Art Dramàtic de l'Institut del Teatre i a l'Escola Superior de Música de Catalunya. Ha escrit, estrenat i publicat diverses obres de teatre i guanyat els següents premis de poe-

sia: premi Viola d'Argent als Jocs Florals de Barcelona 1997, premi Vicent Andrés Estellés 1997, Flor Natural Jocs Florals de Barcelona 1999.
raimonavila@yahoo.es

Joan Casas

Va néixer el 1950 a l'Hospitalet del Llobregat. Format en el Teatre Independent, va acabar llicenciant-se en Arts Escèniques a l'Institut del Teatre de Barcelona, on fa anys que és professor de Teoria i Història del Teatre. Paral·lelament ha desenvolupat una densa carrera com a crític, traductor, dramaturg i escriptor.

Jordi Fàbrega i Górriz

Titulat en Mim i Pantomima i llicenciat en Art Dramàtic en l'especialitat d'Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona, Diploma d'Estudis Avançats —suficiència investigadora— i Màster en Arts Escèniques per la Universitat Autònoma de Barcelona, Fundador de Mim-Gest, la Cuina de les Arts i el Teatre de la Bohèmia. Ha treballat com a mim, actor, director i autor. Des del 1997 és professor de l'Institut del Teatre de Barcelona. Darrerament ha prologat la traducció en català de *Paroles sur le Mime*, d'Étienne Decroux, que publica l'Institut del Teatre en la col·lecció d'Escrits Teòrics. Actualment treballa en la seva tesi doctoral sobre la interpretació en la dansa.

Sílvia Ferrando

Llicenciada en Direcció escènica i dramàtica per l'Institut del Teatre i en Matemàtiques per la Universitat Politècnica de Catalunya. Actualment cursa el doctorat en arts escèniques. Directora, actriu i pro-

fessora. Ha treballat i completat els seus estudis a Argentina, Brasil i Madrid. Com a directora, ha estrenat obres d'autor i dramàtiques pròpies, entre altres, al Teatre Lliure, Festival Temporada Alta de Girona, Festival Internacional de Sitges i Sala Muntaner. Actualment és professora a l'Institut del Teatre en teoria i història.

Hubert Godard

Hubert Godard uneix la pràctica professional (ha estat ballarí de repertori clàssic i contemporani) amb recerques teòriques en l'àmbit de l'anàlisi del moviment. Convidat, entre d'altres, pel Rolf Institute als Estats Units i per la Universitat del Quebec a Montreal, és cap de conferències responsable del departament de Dansa a la Universitat de París-VIII i professor al Centre Nacional de la Dansa (CD). És autor de nombroses publicacions, com «Mouvement et corps du geste», «Le souffle, le lien» i «Le geste manquant» (*Revue Internationale de Psychanalyse*, 5).

Lluís Hansen Fors

Llicenciat en Economia i política per la Universitat de Barcelona i en Direcció i dramàtica per l'Institut del Teatre. Dramaturg, director i traductor. És professor de dramàtica i escriptura dramàtica a l'Institut del Teatre. Completa la seva docència al Col·legi de Teatre de Barcelona i a l'Obrador de la Sala Beckett.

José Antonio Jato

Escenògraf, audiovisualista, productor teatral, periodista i crític d'art. Escenografia de «Pasodoble» de Miguel Romero Esteo al Strassenbahndepot Moabit, Berlín. Codirector i escenògraf assidu de Transfer Teatre. Ha impartit diversos cursos de teatre postdramàtic i teoria de la imatge a diverses universitats alemanyes i espanyoles. El seu darrer projecte es titularà «Teatre i delinqüència» (2007).

Angélica Liddell

Girona, 1966. Autora, directora, actriu poeta i assagista. El 1988 rep el Premi Ciutat de Alcorcón per l'obra *Greta quiere suicidarse*, a la que seguiran: *La condesa y la importancia de las matemáticas* (1990), *El jardín de las Mandrágoras* (1991), *La cuarta rosa* (1992) i *Leda* (1993). El 1993 crea, amb Gumersindo Puche, la companyia Atra Bilis. Ha produït fins avui catorze espectacles teatrals, els últims dels quals són: *Mi relación con la comida* (Premi SGAE, 2004), *Broken Blossoms* (2004) *Y cómo no se pudo: Blancanieves* (2005) i *El año de Ricardo* (2005). En el 2005 guanya el premi Nacional de teatre «Ojo Crítico-Segundo Milenio». Entre la seva narrativa destaquen *En el suspiro* (1995), *El lucernario embozado* (1998) i *Camisones para morir* (1999), premiat en el X Certamen de relats «Imágenes de Mujer» de Lleó; assaig i poesia.

Brigitte Luik

Directora d'escena alemanya de la companyia catalana Transfer Teatre. Espectacles dirigits a Barcelona: *Això és una cadira* de Caryl Churchill (2004), *El cor d'un boxejador* (2005) de Lutz Hübner al Jove Teatre Regina, *Electronic City* (2006) de Falk Richter a la Sala Beckett. Ha col·laborat amb Carme Portaceli en el muntatge *El Parc* de Botho Strauss, *Les presidentes* de Werner Schwab, *La meua lluita* de George Tabori, *Cara de foc* de Marius von Mayenburg, i *Ball trampa* de Rafael Durringer. El seu últim treball serà una col·laboració amb la companyia vienesa «Theaterkombinat» titulat *Convierte Terror en Sport* (2007).

Francesc Massip

Doctor en Història de l'Art i Filologia Catalana, Professor Agregat de la Universitat Rovira i Virgili i de l'Institut del Teatre, crític de teatre al diari *Avui* (Barcelona) i

col·laborador habitual de les revistes *Serra d'Or* (Barcelona) i *Drammaturgia* (Roma). Autor d'una vintena de llibres sobre les arts de l'espectacle, particularment de l'última *Història del Teatre Català* il·lustrada (2007), i de nombrosos articles, publicats en diversos llibres col·lectius i en revistes especialitzades, tant en català, com en alemany, anglès, francès, castellà, italià, portuguès o rus.

Pere Riera Ortiz

Llicenciat en Dramatúrgia i Direcció per l'Institut del Teatre, i en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona. És autor teatral, dramaturgista i guionista televisiu. Actualment és professor de Teoria i Literatura dramàtica a l'Institut del Teatre.

Dani Salgado

Nascut a Ourense en 1974. Director, dramaturg i actor titulat en Direcció d'Escena per l'Institut del Teatre de Barcelona i en Interpretació per l'Instituto del Teatro y las Artes Escénicas d'Astúries. Darrerament ha publicat el llibre *A direcció de actores* (Editorial Galaxia, 2006) i, actualment, és professor de direcció d'escena a l'Escola Superior de Arte Dramática de Galícia.

Marília Samper

São Paulo, 1974, Brasil. S'inicia en les arts escèniques com a actriu. Després de passar per l'Instituto del Teatro de Sevilla forma part de diverses companyies andaluses com *Viento Sur*, *La Matrona* i el Centro Andaluz de Teatro. A partir de l'any 2000 comença la seva tasca dramaturgica, per la qual ha estat guardonada amb diversos premis a nivell nacional i internacional. Actualment finalitza els seus estudis de Direcció Escènica i Dramatúrgia a l'Institut del Teatre de Barcelona.

José Antonio Sánchez

Catedràtic d'Història de l'Art a la Facultat de Belles Arts de Conca (Universidad de Castilla-La Mancha), imparteix docència d'Història de les Arts Escèniques i Art i Literatura contemporànies. Ha col·laborat en l'organització del ciclo *Desviaciones* (Madrid 1997-2001) i ha dirigit a Conca les tres edicions de *Situaciones*, trobada multidisciplinària d'arts dedicada a la nova creació (1999-2001). Ha impartit cursos i conferències a universitats i centres d'investigació i creació d'Espanya, Alemanya, França, Portugal, Mèxic, Estats Units, Cuba i Brasil. Actualment dirigeix el grup d'investigació ARTEA i és editor de l'Archivo Virtual de las Artes Escénicas.
josea.sanchez@uclm.es

Isis Saz

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Castilla-La Mancha, és investigadora en el grup ARTEA des del 2005. Actualment forma part del programa FPU del Ministerio de Educación y Ciencia i realitza el doctorat Nuevas prácticas Culturales y Artísticas a la Facultat de Belles Arts de Conca.
isis.sanz@uclm.es

Mercè Saumell

Doctora en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona, especialitzada en l'àmbit de les arts escèniques contemporànies. Ha estat professora de la Universitat de Salamanca i ha participat en diversos projectes europeus. Actualment, és professora titular de l'Institut del Teatre de Barcelona i docent col·laboradora da la Universitat de Girona (Màster d'Art i Comunicació, MACAP). Ha participat en nombroses publicacions nacionals i internacionals.

Victoria Szpunberg

(1973). Autora teatral. Entre les seves obres destaquen *Entre aquí y allá* (Accèsit Maria Teresa León 1998, estrenada a la RESAD de Madrid i al HERE Festival de N.Y.), *Manuelita adonde vas* (amb la ballarina Constanza Brncic, l'Espai 2001); *Esthetic paradise* (Estrenada al Festival Grec 2004); *L'aparador* (estrenada dins el cicle T-6 del TNC, 2003); *Miniaturas violentes* (Estrenada al Teatre Municipal de Girona 2006); *La màquina de parlar* (S'estrenarà a la Sala Beckett i al Teatre PIM de Milà, amb direcció pròpia, 2007-2008). Actualment és professora de dramaturgia a L'Obrador de la Sala Beckett i a l'Aula de Teatre de l'UAB, i està cursant el Doctorat en Arts escèniques.

Valentina Valentini

Valentina Valentini, estudiant dels problemes de l'espectacle al segle XX, ensenya Història del Teatre i de l'Espectacle a la Universitat de Calàbria (licenciatura en DAMS, Disciplines de les Arts, de la Música i de l'Espectacle), i Teoria de la Imatge Electrònica per a l'Espectacle al departament d'Arts i Ciències de l'Espectacle de la Universitat «La Sapienza», de Roma.

Ha dedicat diversos estudis històrics i teòrics al teatre del segle XX: *Il dibattito sul teatro negli USA: Schechner e TDR* (1974); *La teoria della performance* (1985), i una redefinició de les categories dramaturgiques a *Després del teatre modern* (1987 i Barcelona, Institut del Teatre, 1991), així com un ampli estudi a la reconstrucció de les primeres escenificacions de Gabriele D'Annunzio —*Il poema visibile* (1993)— i a l'estètica teatral del poeta: *La tragedia moderna e mediterranea* (1991).

Ha dedicat un estudi aprofundit en dos volums a la interferència entre teatre i noves tecnologies, amb el títol *Teatro in imagine* (1987). I. *Eventi performativi e*

nuovi media & II. Audiovisivi per il teatro. Són de recent publicació les dues antologies *Le pratiche del video* i *Le storie del video* (Bulzoni, Roma 2003). Ha tingut cura de la primera monografia sobre Bill Viola: *Vedere con la mente e con il cuore* (Gangemi, Milano, 1993), i és autora d'altres volums que analitzen autors i obres d'art electròniques i multimèdia.

Dirigeix una col·lecció dedicada al teatre contemporani a l'editorial Rubbettino, on ha publicat fins ara: *Franco Scaldati* (1997), *Squat Theater* (1998), *Compagnia della Fortezza* (1998), *Peter Sellars* (1999), *Eimuntas Nekrosius* (1999), *Totò e Vic*, (2003), i S.M. *Ejzenštejn, Quaderni e piani di regia* (2003).

Publica articles a diverses revistes, com *Biblioteca Teatrale*, *The Drama Review*, *Theaterschrift*, *Close-Up*, *Drammaturgia*, *Performance Research*, *Maska*, *Frackija*, o el suplement cultural de «La Vanguardia», de Barcelona.

Ester Vendrell

Titulada en dansa Contemporània per l'Institut del Teatre (1989), becada per ampliar estudis «One year special course» a la London Contemporary Dance School «The Place» (1989-90). Llicenciada en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona (1993), Postgrau en «Gestió i Polítiques Culturals» per la UB (1999) i Suficiència Investigadora per la UB (2000). Ha treballat com a Ballarina en diferents formacions de dansa contemporània de Barcelona (1991-1998) combinant la seva tasca artística amb la docència del treball corporal fins l'actualitat. Des de 1998 és docent del Conservatori Professional de dansa de l'Institut del teatre on imparteix Història de la dansa. Des de 1996 col·labora en diferents publicacions: *Escena*, *Revista Musical Catalana*, *Revista Assaig de teatre*, així col·laboracions per algun llibre monogràfic de dansa.